خبر

عقب‌نشینی شبه‌نظامیان کرد در شمال سوریه

● نزدیک ۱۲ روز پس از آغاز عملیات نظامی ترکیه در شمال سوریه و سه روز بعد از اعلام آتش‌بس، «نیروهای دموکراتیک سوریه» که مهم‌ترین نیروی آن شبه‌نظامیان کرد «یگان‌های مدافع خلق» (ی‌پ‌گ) هستند، اعلام کردند که مطابق با قرار آتش‌بس، عقب‌نشینی نیروهای خود را به انجام رسانده‌اند. به گزارش دویچه‌وله، یکی از سخنگویان نیروهای دموکراتیک سوریه در توییتر نوشت: «ما دیگر رزمنده‌ای در شهر نداریم». سازمان دیده‌بان حقوق بشر سوریه نیز اعلام کرد که حدود ۵۰۰ نفر از رزمندگان نیروهای دموکراتیک سوریه از رأس‌العین عقب‌نشینی کرده‌اند و پیش از آن مصدومان و اجساد کشته‌شدگان از شهر خارج شده‌اند. در تصاویری که از رأس‌العین منتشر شده دیده می‌شود که چند آمبولانس کاروان خودروهایی را که در حال خروج از این شهر هستند همراهی می‌کنند.

این در حالی است که وزارت دفاع ترکیه تصریح کرد یک کاروان متشکل از ۵۵ خودرو به سمت رأس‌العین حرکت کرده و سپس کاروانی از ۸۶ خودرو این شهر را به سمت تل‌تمر ترک کرده است. وزارت دفاع ترکیه همچنین اعلام کرد که پیگیر عقب‌نشینی «یگان‌های مدافع خلق» است و تاکنون «هیچ‌گونه مانعی» وجود نداشته است. از سوی دیگر اما سخنگوی نیروهای سوری مورد حمایت ترکیه به رویترز گفت که تخلیه شهر «کامل نشده است». خبرگزاری دولتی ترکیه نیز به نقل از رئیس‌جمهوری آن کشور نوشته عملیات نظامی در صورت خارج‌نشدن شبه‌نظامیان کرد از منطقه حائل مورد توافق در آتش‌بس، از سر گرفته خواهد شد. ترکیه عملیات نظامی در شمال سوریه را در تاریخ نهم اکتبر آغاز کرد تا با «یگان‌های مدافع خلق» مقابله کند و آنها را از منطقه مرزی عقب براند چراکه به باور ترکیه این سازمان کرد، یک گروه تروریستی است.

در همین حال در خبرها آمده است که طرح وزارت دفاع آمریکا (پنتاگون) برای اجرای تصمیم دونالد ترامپ در زمینه خروج نیروهای آمریکایی از شمال شرق سوریه شامل انتقال این نیروها به غرب عراق با دراختیارداشتن حریم هوایی شرق فرات، حفظ پایگاه التنف در جنوب شرق سوریه و احتمال ترک پایگاه‌های نظامی نزدیک مرزهای عراق به منظور تمرکز بر حمایت از «چاه‌های نفت و تعویق بازگرداندن آنها به دولت سوریه» و ایجاد حمایت لازم از زندان‌های شامل اعضای خطرناک داعش می‌شود.

ترافیک سفر مقامات آمریکایی به کابل

● کابل در آستانه اعلام نتایج چهارمین دور انتخابات ریاست‌جمهوری و تلاش‌ها برای ازسرگیری مذاکره با طالبان شاهد ترافیک حضور مقامات خارجی به ویژه آمریکایی‌هاست. ماه گذشته آلیس ویلز، نماینده ویژه وزارت خارجه آمریکا در سفری از پیش اعلام‌نشده به کابل آمد و با رهبران دولت وحدت ملی درباره انتخابات ریاست‌جمهوری، صلح و مبارزه با تروریسم گفت‌وگو کردند. یکشنبه نیز مارک اسپر، وزیر دفاع آمریکا سرزده وارد کابل شد و پس از دیدار با اسکات میلر، فرمانده عمومی نظامیان خارجی در کابل با محمد اشرف غنی، رئیس‌جمهوری دیدار کرد. در این دیدار درباره انتخابات، مبارزه با تروریسم، صلح و همکاری با نیروهای افغان گفت‌وگو کردند.

هنوز پایان سفر اسپر اعلام نشده است که خبر ورود نانسی پلوسی، رئیس مجلس نمایندگان آمریکا منتشر شد. برخی از رسانه‌های افغانستان نوشته‌اند که او یکشنبه‌شب به کابل رسیده اما برخی دیگر دوشنبه صبح را زمان ورود پلوسی به کابل عنوان کرده‌اند. هم‌زمان با سفر مقامات آمریکایی، «رولاند کوبیا» نماینده کشورهای اروپایی برای افغانستان نیز در کابل به سر می‌برد و در کنفرانس خبری به افغان‌ها هشدار داد که در صورت آغاز دوباره مذاکره با طالبان اگر نتیجه صلح امارت اسلامی باشد، کمک‌های اروپا قطع خواهد شد.علاوه بر این سفرای کشورهای غربی نیز در سه هفته گذشته دیدارهایی با رئیس‌جمهوری و رئیس اجرائی افغانستان داشته‌اند. این سفرها در حالی صورت می‌گیرد که چهارمین دور انتخابات ریاست‌جمهوری افغانستان برگزار شده و همه نگاه‌ها به کمیسیون انتخابات برای اعلام نتایج دوخته شده است. هرچند تاکنون روشن نیست که نتیجه اولیه چه زمانی اعلام خواهد شد.از سوی دیگر آغاز دوباره گفت‌وگوی صلح آمریکا با طالبان نیز برسر زبان‌ها افتاده است، مقامات داخلی، کارشناسان و خارجی‌ها حتی طالبان بر آغاز دوباره گفت‌وگوها تأکید دارند. کارشناسان افغان هم باور دارند نتیجه انتخابات ریاست‌جمهوری آغاز دوباره گفت‌وگوی صلح با طالبان با خواست‌های جدید و اوج حملات تروریستی باعث ترافیک مسافرت مقامات خارجی شده است. بنابراین نتیجه این سفرهای سرزده از افغانستان در روزهای آینده روشن خواهد شد تا نتیجه انتخابات و مذاکره با طالبان نیز معلوم شود.

تصویب ۱۷ بند از سند اصلاحیه حریری هم‌زمان با پنجمین روز اعتراض‌ها

روزهای سخت نخست‌وزیر

عکس: Reuters

روز گذشته برای سعد الحریری، نخست‌وزیر ۴۹ساله لبنان، یکی از سخت‌ترین روزهای دوران سیاسی‌اش بود؛ در حقیقت حوادث روزهای گذشته در لبنان از اعتراض مردم به شرایط اقتصادی تا رویگردانی متحدان لبنانی‌اش از او و فشار برای استعفا، برای حریری به تلخی همان روزهایی بود که در عربستان سعودی بازداشت بود و مجبور به استعفا شد؛ اما اکنون چیزی که او را سرپا نگه داشته، موضع حزب‌الله و نیز مخالفت آمریکا، فرانسه و بریتانیا و البته روسیه با استعفای اوست. بدون شک ورود طرف‌های بین‌المللی و به عبارت بهتر آمریکا و روسیه در خط بحران لبنان بر اوضاع بیروت به‌طورکلی تاثیر خواهد گذاشت. روز گذشته روزنامه الجمهوریه به نقل از منابع دیپلماتیک نوشت سعد حریری یک پیام شفاهی از رهبری روسیه دریافت کرده که در آن ضمن اشاره به اوضاع دشوار لبنان و منطقه، با استعفای او مخالفت و در آن تأکید شده که استعفا را گزینه خوبی نمی‌داند.ناآرامی‌ها در لبنان در اعتراض به اوضاع معیشتی و اعمال مالیات‌های جدید آغاز شد و همچنان ادامه دارد. حریری جمعه‌شب برای ارائه راه‌حل بحران به شرکای سیاسی خود ۷۲ ساعت مهلت داد؛ اما این سیاست چندان پاسخ‌گوی لبنانی‌های معترض نبود؛ ازهمین‌رو با اوج‌گرفتن فشارها بر نخست‌وزیر این کشور، حریری در نهایت مجبور شد با اصلاحات اقتصادی موافقت کند.طبق گزارش‌ها، حریری نه فقط با طرف‌های داخلی بلکه با چند پایتخت خارجی از جمله واشنگتن و پاریس نیز رایزنی کرده است و او و تیم اطرافش می‌دانند آنچه برای حل بحران عرضه می‌کنند، لبنانی‌هایی را که به خیابان‌ها آمده‌اند، راضی نخواهد کرد و مشخص نیست تا چه زمانی تحرکات مردمی ادامه خواهد یافت.به گزارش رویترز، طرح اصلاحات پیشنهادی حریری شامل کاهش ۵۰ درصدی حقوق رئیس‌جمهوری، نخست‌وزیر، وزرا و نمایندگان پارلمان است. این کاهش شامل حقوق رؤسای جمهوری و دیگر مقام‌های ارشد پیشین هم می‌شود. از دیگر اصلاحات مورد نظر حریری، کاهش قابل ملاحظه کسری بودجه از طریق دریافت سه‌میلیاردو ۳۰۰ میلیون دلار از بانک مرکزی و دیگر بانک‌های لبنان، خصوصی‌سازی بخش مخابرات و بازسازی صنعت تولید و توزیع برق است که روز گذشته برای تصویب به پارلمان ارائه شد؛ طبق اعلام دفتر ریاست‌جمهوری این کشور، ۱۷ بند سند اصلاحیه سعد حریری تصویب شده و بررسی بندهای دیگر نیز ادامه دارد. میشل عون، در این جلسه در کاخ ریاست‌جمهوری در بعبدا گفت: تظاهرکنندگان در خیابان‌ها درد و رنج مردم را ابراز می‌کنند؛ اما متهم‌کردن همه به فساد عادلانه نیست، به‌همین‌دلیل ما حداقل باید با تصویب برداشتن محرمانه‌بودن حساب‌های بانکی وزرای کنونی و آتی لبنان کار را شروع کنیم.

این در حالی است که لبنانی‌ها برای پنجمین روز متوالی در سراسر این کشور به اعتراضات خود ادامه دادند. درخواست تظاهرات‌کنندگان علاوه بر بهبود وضعیت معیشتی و لغو مالیات‌های در نظر گرفته‌شده در بودجه ۲۰۲۰ تا درخواست برای براندازی دولت گسترش یافته است. به گفته نیروهای پلیس این کشور، تظاهرات‌کنندگان مسیرهایی در نبطیه و حاصبیا در جنوب، کسروان در جبل لبنان و بعلبک در شرق لبنان و زحله در مرکز و طرابلس در شمال کشور را مسدود کردند. مدارس و همه ادارات دولتی و خصوصی نیز تعطیل هستند و نیروهای امنیتی در ورودی‌های کاخ ریاست‌جمهوری در بعبدا مستقر شده و مسیرهای منتهی به آن را مسدود کرده‌اند. همچنین اسکای‌نیوز گزارش داد عبور و مرور در مناطق لبنان هم‌زمان با بسته‌شدن مغازه‌ها و آموزشگاه‌ها در پاسخ‌گویی به درخواست اعتصاب سراسری فلج شد.پیش از این سمیر جعجع، از رهبران لبنان، در استعفای چهار وزیر مارونی از دولت در همبستگی با تظاهرات‌کنندگان خبر داده بود. این در حالی است که میشل عون، رئیس‌جمهوری و جبران باسیل وزیر خارجه لبنان معتقدند گروه‌های وابسته به ولید جنبلاط، سمیر جعجع و نبیه بری، رئیس پارلمان لبنان در هجمه‌های کنونی علیه آنان دست دارند. آنان بر این باورند که تظاهرات کنونی رویکرد اقلیتی دارد که توسط «چپ‌گراهای کینه‌توز» هدایت می‌شود و شیعیان هنوز حامی بری و حزب متبوعش هستند، اما طرف‌های نزدیک به او تهدید کرده‌اند اگر توطئه‌کنندگان سر عقل نیایند، قدرت و اراده خود را به کار خواهند گرفت. به باور بسیاری از تحلیلگران، آنچه لبنانی‌ها را به خیابان کشانده، فراتر از جریان‌سازی برخی از گروه‌های سیاسی در این کشور است. بسیاری از لبنانی‌ها در چند سال گذشته به‌دلیل بی‌ثباتی سیاسی و اقتصادی شرایط دشواری را سپری کرده‌اند و هرگونه افزایش مالیات در حقیقت زندگی آنان را دشوارتر از گذشته می‌کند؛ بنابراین در صورت ادامه اعتراض‌ها دولت بیروت سقوط خواهد کرد؛ چراکه این طبقه کارگر است که ثروت تولید می‌کند و به دولت اجازه بقا می‌دهد. در لبنان بدون به‌رسمیت‌شناختن کارگران، دولت عملکردی نخواهد داشت و دقیقا همین مسئله قدرت اعتصاب عمومی را به نمایش گذاشته است؛ قدرتی که در نهایت می‌تواند حریری را قربانی کند.

رقابت نزدیک در انتخابات ریاست‌جمهوری بولیوی

کابوس دور دوم برای مورالس

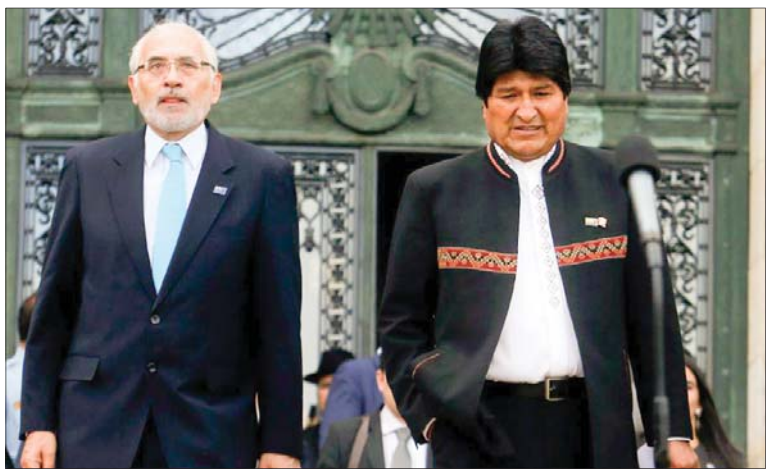

رئیس‌جمهور بولیوی برای نخستین‌بار در برابر آزمونی دشوار قرار گرفت. اوو مورالس که از سال ۲۰۰۶ و با پیروزی در سه انتخابات پیاپی، قدرت را در این کشور آمریکای لاتین در اختیار دارد، در چهارمین نامزدی در انتخابات ریاست‌جمهوری و در رقابت با «کارلوس مِسا»، رئیس‌جمهور سابق بولیوی، از کسب حداقل ۵۰ درصد آرا بازماند تا کار به دور دوم کشیده شود.روز گذشته و بر اساس آماری که کمیسیون انتخابات بولیوی منتشر کرد، با شمارش ۸۴ درصد آرا، مورالس ۴۵.۳ درصد و مسا ۳۸.۲ درصد از آرا را از آنِ خود کرده‌اند. درصورتی‌که هیچ‌کدام از این دو نامزد موفق به کسب حداقل ۵۰ درصد آرا نشود، یا هیچ‌کدام نتوانند با اختلاف حداقل ۱۰ درصد بر رقیب پیروز شوند، در ۱۵ دسامبر دور دوم انتخابات میان مورالس و مسا، تکلیف انتخابات ریاست‌جمهوری بولیوی را روشن خواهد کرد.کشیده‌شدن انتخابات به دور دوم می‌تواند بزرگ‌ترین چالش اوو مورالس در این ۱۳سالی باشد که قدرت را در بولیوی در اختیار دارد؛ چراکه اپوزیسیون این کشور فرصت خواهند یافت علیه مورالس متحد شوند. رئیس‌جمهور ونزوئلا که طولانی‌ترین دوره ریاست‌جمهوری در آمریکای لاتین را به نام خود ثبت کرده است، پس از اعلام اولین نتایج، با امیدواری به پیروزی خود در دور اول انتخابات، در جمع حامیان خود گفت: «تا پایان‌یافتن شمارش آخرین رأی صبر خواهیم کرد و آن زمان پیروزی دوباره را جشن می‌گیریم».

در آن سو، کارلوس مسا نتیجه انتخابات را «پیروزی بزرگی برای دموکراسی» دانست و تأکید کرد: «آنچه در نتایج اولیه به دست آمده، دستاوردی است که نمی‌توان آن را زیر سؤال برد». مسا خلاف مورالس امید زیادی داشت تا انتخابات به دور دوم کشیده شود. او از تمام احزاب رقیب رئیس‌جمهور بولیوی خواست در اتحاد باهم در دور دوم انتخابات شکست مورالس را رقم بزنند.

در این میان، هنوز تردیدهایی درباره عدم اعمال نفوذ مورالس در انتخابات وجود دارد. ژوزه آنتونیو کیروگا، هماهنگ‌کننده ائتلاف مسا، احتمال تخلف در انتخابات از سوی مورالس را رد نکرد و گفت: «ما به‌طور جدی نگران این هستیم که تخلفاتی اثرگذار در انتخابات ریاست‌جمهوری انجام شود. بر کسی پوشیده نیست که مورالس و حامیانش که قدرت را در بولیوی در دست دارند، تمایل دارند در همان دور اول کار تمام شود و به دور دوم نرسد». این نگرانی در خارج از بولیوی نیز مطرح شد. نهاد ناظر انتخاباتی سازمان کشورهای آمریکایی، یکشنبه‌شب با صدور بیانیه‌ای، از روند شمارش آرای انتخابات ریاست‌جمهوری بولیوی ابراز نگرانی کرد و هشدار داد که احتمال دارد تخلفاتی از سوی مورالس و حامیانش برای پیروزی در انتخابات انجام شود.

حتی اگر مورالس در این انتخابات به پیروزی برسد نیز با کنگره بولیوی به مشکل خواهد خورد. درحال‌حاضر ترکیب کنگره این کشور به‌گونه‌ای است که دوسوم اعضای کنگره که در سال ۲۰۰۹ از سوی مورالس منصوب شده‌اند، دیگر حاضر به حمایت از او و سیاست‌هایش نیستند و ادامه ریاست‌جمهوری مورالس می‌تواند باعث بالاگرفتن بحران سیاسی در این کشور شود. در ماه‌های اخیر، اعتراض‌ها در بولیوی علیه سیاست‌های اقتصادی مورالس بالا گرفته و مهم‌ترین دلایل کاهش آرای مورالس نیز عدم اقبال افکار عمومی بولیوی به سیاست‌های چپ‌گرایانه رئیس‌جمهور این کشور و نیز اصرار مورالس برای ادامه حضور در قدرت پس از سه دوره ریاست‌جمهوری برشمرده می‌شود. در رفراندومی که در سال ۲۰۱۶ برگزار شد، مردم بولیوی با حذف محدودیت دوره ریاست‌جمهوری بولیوی مخالفت کردند؛ اما حزب حاکم بولیوی به رهبری مورالس، موضوع را به دادگاه قانون اساسی ارجاع داد و دادگاه نیز در نهایت به سود مورالس رأی داد تا راه برای چهارمین نامزدی او در انتخابات ریاست‌جمهوری هموار شود.

کارلوس مسا که از جدی‌ترین منتقدان سیاست‌های پوپولیستی مورالس محسوب می‌شود، سابقه حضوری دوساله بر مسند ریاست‌جمهوری بولیوی را دارد. مسا قبل از ورود به سیاست، به‌عنوان مورخ در رسانه‌ها فعالیت می‌کرد و یکی از اعضای آکادمی تاریخ بولیوی بود. این مورخ ۶۶ساله از آگوست ۲۰۰۲ تا اکتبر ۲۰۰۳ معاون «گونزالو سانچس د لوزادا»، رئیس‌جمهور وقت بولیوی بود و پس از افزایش اعتراض‌های عمومی و کناره‌گیری رئیس‌جمهور، جانشین او شد. مسا تا ژوئن ۲۰۰۵ رئیس‌جمهور بولیوی بود و در نهایت در پی افزایش مخالفت‌ها و اعتراض‌ها به رهبری اوو مورالس که آن زمان رئیس اتحادیه تولیدکنندگان کوکا بود، از مقام خود کناره‌گیری کرد. مهم‌ترین دلیل اعتراض‌های داخلی و فشارهای خارجی به دولت مسا، استفاده او از ذخایر گاز طبیعی بولیوی بود که میزان آن ۱.۵ میلیارد مترمکعب برآورد شده بود و میلیاردها دلار ارزش داشت. مخالفان مسا او را متهم کرده بودند که سیاست‌های خود را با مشورت ایالات متحده و برای تأمین منافع واشنگتن تعیین می‌کند.

سایه سنگین «صدر» بر دولت «عبدالمهدی»

عبدالرحمن فتح‌الهی: با وجود آنکه از شدت اعتراضات مردمی عراق کاسته شده است، اما گویا برخی از جریانات سیاسی عراقی همچنان از آب گل‌آلود این درگیری‌ها به دنبال گرفتن ماهی مطامع سیاسی و حزبی خود هستند. در این راستا مقتدی صدر، رئیس جریان صدر و ائتلاف سائرون در بیانیه‌ای از مردم عراق درخواست برگزاری تظاهراتی ضدآمریکا، اسرائیل و فساد گسترده دولتی کرد.

در این میان یقینا این اقدام مقتدی صدر بیش از آنکه از یک مشی استکبارستیزی، فقرستیزی و مردم‌دوستی نشئت گرفته باشد، بیشتر نشان از یک دماکوژی (عوام‌فریبی) و فرصت‌طلبی سیاسی برای زنده‌نگه‌داشتن جریان اعتراضات مردمی عراق ضد دولت عادل عبدالمهدی دارد؛ شاید این پارادوکس در ذهن شکل گیرد چرا مقتدی صدر که سایه سنگینی بر دولت جاری در عراق دارد، به دنبال تداوم و حتی تشدید درگیری‌های مردمی عراق است؟ آیا این درخواست رئیس جریان صدر تیشه به ریشه خود زدن نیست؟

زمانی که برای پاسخ به این سؤالات، کُنه اهداف و برنامه‌های مقتدی صدر مورد کنکاش قرار گیرد، خواهیم دید این درخواست او برای ادامه اعتراضات، نه تنها باعث تضعیف دولتی که او صاحب‌اختیار آن است و موجبات کم‌رنگ‌شدن سایه سنگین او بر ساختار سیاسی عراق نخواهد شد، بلکه تلاش‌هایش برای احیای اعتراضات و تشدید آن می‌تواند به عنوان ابزاری برای تداوم فشار صدر بر دولت به منظور امتیازگیری بیشتر عمل کند.

جالب آنجاست در حالی که علاوه بر مبارزه با فساد گسترده و سیستماتیک، بهبود وضعیت معیشت، افزایش و ارتقای سطح رفاه، رفع مشکل بی‌کاری و برخورداری مردم از خدمات حداقلی شهری، یکی دیگر از محورهای اصلی اعتراضات مردمی عراق در روزهای ابتدایی ماه اکتبر، پایان‌دادن به سایه سنگین سهم‌خواهی‌های سیاسی جریاناتی مانند سائرون با محوریت مقتدی صدر و جریان فتح با مرکزیت هادی عامری و کنارگذاشتن دولت سهمیه‌ای است، درخواست رئیس جریان صدر از مردم عراق برای آغاز اعتراضات ضد دولت، بیشتر «نعل وارونه» زدن است تا به این صورت آثار و دست‌های پشت پرده جریانات سیاسی داخلی عراق در شکل‌گیری، تداوم و تشدید اعتراضات مردمی این کشور که یقینا یکی از ستون‌های اصلی آن به جریان صدر بازمی‌گردد به حاشیه رود.

چون اگرچه اعتراضات مردمی ماه اکتبر عراقی‌ها در قیاس با دیگر حرکت‌های پیشین، به بدون شناسنامه بودن آن از جانب شخصیت‌ها، احزاب و جریانات سیاسی عراقی بازمی‌گردد، اما نمی‌توان نقش این بازیگران داخلی در ناآرامی‌های اخیر را نادیده گرفت. در این خصوص برخی مواضع همراه و هماهنگ مقتدی صدر با حیدر عبادی، نخست‌وزیر سابق عراق به منظور انحلال پارلمان و استعفای عادل عبدالمهدی در همان بحبوحه اعتراضات مردمی این کشور نشان از این دارد که حداقل شخص نخست‌وزیر (عادل عبدالمهدی) از جریانات سیاسی پشت پرده تحرکات اخیر در عراق به خوبی آگاهی دارد؛ اتفاقا با همان اشراف عبدالمهدی است که فردی مانند مقتدی صدر به دنبال بازی‌های خود برای افزایش قدرت سیاسی و سنگین‌ترشدن سایه خود بر دولت است. چراکه با توجه به ساختار شخصیتی مقتدی صدر چنین بر می‌آید که جریان صدر و ائتلاف سائرون به دنبال یک تمامیت‌خواهی کامل قدرت در عراق است. اما در این خصوص صدر یک سیاست گام به گام را با برنامه‌های متعدد پیگیری می‌کند؛ روزی با ائتلاف با جریان فتح و هادی عامری، کابینه عادل عبدالمهدی را میان خود تقسیم می‌کنند، روز دیگر هم با ائتلاف با جریان نصر و حیدر عبادی به دنبال تغییر دولتی است که بیشترین نفوذ را در آن دارد تا بتواند دولتی را روی کار آورد که نه بیشترین نفوذ که تمامیت آن از آنِ جریان صدر باشد و روزی هم کفن‌پوشیده به دنبال احیای اعتراضات مردمی به منظور فشار بیشتر بر دولت مرکزی بغداد است. نکته بسیار مهمی که در این میان نباید نادیده گرفته شود، حد و مرز بازی فشار بر عادل عبدالمهدی است. پیرو این نکته مقتدی صدر، احیای اعتراضات مردمی و فشار بر دولت را تا آنجایی ادامه می‌دهد که نخست‌وزیر حاضر به دادن امتیازات بیشتر به جریان صدر شود، نه اینکه فشارها باعث ساقط‌شدن دولت عادل عبدالمهدی یا بهتر بگوییم دولت مقتدی صدر و هادی عامری شود تا به این وسیله دو هدف هم‌زمان از جانب مقتدی صدر پی گرفته شود؛ اول اینکه صدر و ائتلاف سائرون به این ترتیب خود را همراه و حامی جریانات اعتراضی مردمی در عراق نشان می‌دهند و به تبع آن از ایجاد گپ و شکاف سیاسی میان جامعه این کشور با خود جلوگیری می‌کنند. ثانیا مقتدی صدر بیش از پیش دولت بغداد را از آنِ خود خواهد کرد، بدون آنکه حساسیت یا حاشیه‌ای برای او ایجاد شود.

از سوی دیگر اگرچه مقتدی صدر شناخته‌شده‌ترین بازمانده خاندان صدر با محبوبیتی نسبتا پررنگ بین شیعیان و گستردگی بسیار در مسائل اجتماعی، خدماتی، مذهبی، سیاسی، بین‌الملل، رسانه‌ای و نظامیان قدرتمندش به مثابه یک دولت، پهلو به پهلوی دولت رسمی عراق به حیات خود در این سال‌ها ادامه داده، اما اکنون شرایط برای رهبر جریان صدر و رئیس ائتلاف سائرون به منظور گسترش هر چه بیشتر نفوذش در ساختار رسمی قدرت فراهم است؛ به بیان دیگر اکنون مقتدی صدر و جریان متبوعش با مقبولیت نسبی مردمی به دنبال مشروعیت‌بخشیدن هر چه بیشتر خود در ساختار قدرت رسمی کشور عراق است.چون با وجود اینکه کابینه دولت عبدالمهدی با پشتیبانی ائتلاف سائرون وابسته به جریان صدر و ائتلاف فتح به رهبری هادی عامری، دبیرکل سازمان بدر تشکیل شده است، اما به دلیل اختلافات میان فراکسیون‌های پارلمانی بر سر وزارتخانه‌های مختلف و دیگر مناصب دولتی مهم که تکلیف آنها روشن شده و نیز دیگر پست‌هایی مانند وزارت آموزش و پرورش که تاکنون پروسه آن کامل و نهایی نشده، شرایط برای جولان هر چه بیشتر قدرت جریان‌های سیاسی به قوت خود باقی است و کماکان احزاب سیاسی به دنبال افزایش نفوذ خود در ساختار قدرت در عراق هستند. در این راستا یقینا جریان صدر در رأس و جبهه این جریانات و احزاب قدرت‌طلب جای دارد تا بتواند نفوذ خود را به حد اعلا برساند. حال باید دید که این نعل وارونه مقتدی صدر می‌تواند منافع او را تأمین کند یا خیر؟

رویداد

ورود نخستین نیروهای آمریکایی به عراق

● خبرگزاری رویترز گزارش داد که نخستین نیروهای آمریکایی که شمال‌شرق سوریه را ترک کرده‌اند، روز دوشنبه به خاک عراق وارد شدند. همین خبرگزاری ویدئوهایی منتشر کرده است که مردم سوریه را در حال پرتاب سنگ و گفتن ناسزا به سربازهای آمریکایی نشان می‌دهند.

احتمال رویگردانی گراهام از ترامپ

● لیندسی گراهام، سناتور بانفوذ جمهوری‌خواه گفت اگر شواهد جدیدی ارائه شود، ممکن است نظر خود را تغییر داده و از استیضاح دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا حمایت کند.

رقابت برای سرمایه‌گذاری در سودان

● قطر روز یکشنبه از افزایش سرمایه‌گذاری در سودان خبر داد. هم‌زمان عربستان نیز اعلام کرد: ریاض به دنبال فرصت‌های بزرگ و واقعی برای سرمایه‌گذاری در چندین بخش از این کشور آفریقایی است.

تمسخر نامه ترامپ به اردوغان

● هرچند که دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، به نوبه خود از بابت انتشار مطالب تحریک‌آمیز همراه با طعنه علیه مخالفانش در اینترنت شهرت دارد، اما این‌بار هیلاری کلینتون، رقیب سابق انتخاباتی او، با انتشار متنی طنز در فضای مجازی در تمسخر نامه اخیر ترامپ به رجب طیب اردوغان نشان داد در این زمینه می‌تواند رقیب خوبی برای این رئیس‌جمهور آمریکا باشد.

لغو پروتکل قربانیان جرائم جنگی

● یک وب‌سایت وابسته به پارلمان روسیه به نقل از نامه‌ای از سوی ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه اعلام کرد رئیس‌جمهور یک پروتکل الحاقی کنوانسیون ژنو را که مربوط به حفاظت از قربانیان درگیری‌های مسلحانه بین‌المللی بوده، لغو کرده است.

ارائه سومین بسته اصلاحات در عراق

● دولت عراق در کمتر از یک ماه بسته جدید اصلاحات را در راستای پاسخ به خواسته‌های معترضان ارائه کرد. همچنین محافل مردمی در این کشور در انتظار آغاز موج جدید تظاهرات مردمی برای بهبود خدمات و اعلام نتایج تحقیقات درباره کشته‌شدن معترضان در تظاهرات هستند.

بارسلونا همچنان ناآرام

● نخست‌وزیر اسپانیا روز گذشته به بارسلونا رفت. این در حالی است که جمعیت گسترده‌ای از معترضان استقلال‌طلب خیابان نزدیک به مقر دولت اسپانیا در کاتالونیا را مسدود کرده و به طرف ون‌های پلیس زباله پرتاب می‌کردند.

هشدار کره‌شمالی به آمریکا و کره‌جنوبی

● یکی از مقامات ارشد ارتش کره شمالی ضمن اعلام آنکه آمریکا و کره جنوبی باید راه‌حل‌های جدیدی برای بن‌بست کنونی در شبه‌جزیره کره ارائه دهند، هشدار داد که سیاست‌های خصمانه نسبت به پیونگ‌یانگ منجر به پیامدهای جدی خواهد شد.

زنان سعودی در اولین سفر توریستی

● منطقه پروژه «نیوم» در عربستان شاهد اولین سفر گردشگری زنان سعودی بود. به گزارش ایسنا، هبة العائدی، تورلیدر سعودی، به خبرگزاری رسمی عربستان (واس) گفت: این تیم گردشگری در نوع خود اولین است که به منطقه تبوک وارد شده.

سفر کری لام به ژاپن

● کری لام، رئیس اجرائی هنگ‌کنگ، در حالی به ژاپن سفر کرد که این دولت‌شهر با چالش ریکاوری‌شدن پس از یک شب درگیری و اعتراضات ده‌ها هزارنفری دست‌وپنجه نرم می‌کند و قرار است امروز هم راهپیمایی‌های دیگری برگزار شود.

شرکت ملی نفت ایران
شرکت نفت و گاز اروندان

آگهی عمومی ارزیابی کیفی مناقصه‌گران نوبت دوم
مناقصه دو مرحله‌ای شماره ۹۸/۳۸۹ م م
موضوع: خرید قطعات یدکی پکیج دیسالتر واحد نمکزدایی منطقه نفتی جفیر
شماره مجوز: ۱۳۹۸.۴۴۶۸

شرکت نفت و گاز اروندان (خریدار) در نظر دارد خدمات موضوع فوق را از طریق شرکت‌های تأمین کننده و واجد صلاحیت تأمین نماید. لطفا جهت کسب اطلاعات بیشتر و چگونگی حضور در این مناقصه به وب‌سایت شرکت نفت و گاز اروندان به آدرس: AOGC.IR مراجعه فرمایید.

روابط عمومی شرکت نفت و گاز اروندان